

Tadeusz Makiewicz

Łężce, gm. Chrzypsko Wielkie, woj.
poznańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 89

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

znany wcześniej z użytkowania falochronu grodu na Ostrowie Rzepowskim. Jego pozostałością jest zachowana w partii brzegowej warstwa pochodzenia bagiennego o grubości 10-30 cm. Potwierdzone zostało istnienie osady ludności kultury łużyckiej, datowanej na okres halstański D, współczesnej groziaku na Ostrowie Rzepowskim. Osada znajdowała się wówczas na wyspie o powierzchni około 2 ha. Nie natrafiono na dodatkowe umocnienia obronne. Jej zabudowę ze względu na podokład terenu tworzyły chaty naziemne. Na ślad jednej z nich natrafiono w zachodniej części osady. W pobliżu paleniska znaleziono tam rozsierackie do żaren i fragment żelaznego sierpa. Badania dostarczyły dużej ilości ceramiki naczyńowej i kości zwierząt. Obfitość ruchomego materiału zabytkowego rozmieszczonego na całym obszarze dawnej wyspy wskazują na intensywne, aczkolwiek, jak wynika z jego datowania stosunkowo krótkotrwałe użytkowanie osady.

LĄCZO, gm. Pakość
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

patrz wczesne średniowiecze

LĄCZO, gm. Chrzypako Wielkie
woj. poznańskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Poznaniu

Badania prowadził dr Tadeusz Makiewicz. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Kurhan kultury łużyckiej i osadnictwa piaszczynowego kultury wielbarskiej /7/.

Badania miały charakter ratowniczy i ich celem było zbadanie kurhanu, położonego w lesie i niszczonego przez eksploatację piasków. Kurhan o pierwotnej średnicy wynoszącej zapewne około 9 m, miał nasyp z kamieni /wys. do 80-90 cm/ w kształcie wieloboku /zapewne dziesięciokąta/. Jego część północna zniszczona została przez piaskicę, inne natomiast partie w wyniku starszego karczowania pni tak, że zachowana była tylko ćwiartka północno-wschodnia. Brzeg zewnętrzny otoczony był rzędem celowo dobranych większych kamieni. W nasypie kurhanu w równomiernym rozkucie, znaleziono kilkadziesiąt elementów ceramiki kultury łużyckiej, jednakże pod nasypem kurhanu nie było grobu kultury łużyckiej. Odkryto natomiast grób kształtu owalnego ze szczątkami stosu i 2 niewielkimi urnkami kości i węglami drzewnymi. Ponadto z otoczenia kurhanu pochodzi 1 popielnica z kości, a w skarpcie piaskowej znaleziono kolejną popielnicę z kośćmi, znajdującą się pierwotnie zapewne pod nasypem kurhanu. Zapewne w otoczeniu kurhanu istniało we wczesnym okresie rzymskim osadnictwo ciałopalne, przy czym niektóre z grobów wkopane zostały w nasyp lub pod nasyp kurhanu.

Ponadto na wschód od kurhanu wykonano wykop sondażowy o pow. około 30 m², w którym nie natrafiono na żadne zabytki lub obiekty.

LOBEANY
woj. szczecińskie
Stanowisko 1

patrz wczesne średniowiecze

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 1

patrz epoka brązu

MARCINKOWO, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko 1

patrz neolit